

Dinocum

spolubratřim kněžím v exilu
posilá Unio Apostolica Roma Via Concordia 1

Řada první, číslo třetí.

V Římě, v červenci 1951.

BLAHOŠLAVENÝ PIUS X A ÚCTA MARIÁNSKÁ

Několik vybraných citátů. - Při jedné audienci bylo předloženo bl. Piu X. album podpisů se žádostí, aby zasvětil celé lidské pokolení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Bl. Pius X. řekl:

"ŘEKNĚTE VŠEM, KTEŘÍ POMÁHALI PŘI TÉTO ŽÁDOSTI, ŽE SI VELICE CENÍM JEJICH ÚMYSLU, PONĚVADŽ JE MI VŽDY MILÉ, KDYŽ MOHU UČINIT COKOLIV PRO PANNU MARIÍ. OSTATNĚ NEMOHU NIKDY POCHOPIT, PROČ SE NĚKTEŘÍ BOJÍ UCTÍVATI PŘÍLIŠ PANNU MARIÍ. NEBOJÍ ÚCTA PROKAZOVANÁ PANNĚ MARIÍ SE TÝMŽ UKONEM PROKAZUJE NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICI. JE JISTÉ, ŽE STEJNOU MĚROU, JAKOU ROZMNOŽUJEME ÚCTU K PANNĚ MARIÍ, ROZMNOŽUJEME ZÁROVEŇ ÚCTU K NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICI, PONĚVADŽ NEPOSKVRNĚNÁ PANNA JE VRCHOLNÍM DÍLEM NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE."

"MARIA JE NEJVĚTŠÍ A NEJJISTĚJŠÍ POMOC, ABYCHOM DOSÁHLI POZNÁNÍ A LÁSKY JEŽIŠE KRISTA."
/Enc. Ad diem illum, 2.2.1904/

"PROTOŽE MARIA PŘEDČÍ VŠECHNY SVATOSTÍ A SPOJENÍM S KRISTEM A OD KRISTA BYLA PŘIZVÁNA K DÍLU LIDSKÉ SPÁSY, ZASLUŽILA NÁM DE CONGRUO, JAK ŘÍKAJÍ THEOLOGOVĚ, VŠE, CO NÁM KRISTUS ZASLUŽIL DE CONDIGNO, A JE HLAVNÍ SLUŽEBNICE PŘI ROZDÍLENÍ MILOSTÍ."

/Enc. Ad diem illum, 2.2.1904/

RENOVAMINI SPIRITU MENTIS VESTRAE....

Pro měsíční duchovní obnovu.

IN TE, DOMINE, SPERAVI,
NON CONFUNDAR IN AETERNUM !

Denně se modlíme tato slova uzavírající chvalozpěv Te Deum laudamus po modlitbě Matutina. - In TE, DOMINE, speravi... Jsou opravdu všechny naše naděje zakotveny v Pánu? V jeho milosrdné lásce a v jeho všemohoucí prozřetelnosti, která "se ve svém úradku neklame" - 'cuius providentia in sui dispositione non fallitur' /Or. Dom. VII. post Pentec./ - Stává se, že člověk - a zvláště člověk, který byl vytržen z domácí půdy, který ztratil vlastní střechu nad hlavou, jde životem jako tulák bez cíle, věší své lidské naděje na vše možné, chyté se každého stébla jako tonoucí a zapomíná na jedinou bezpečnou kotvu křesťana a kněze - na křesťan-

Kolik je našich lidí v exilu? - Třicet, čtyřicet tisíc?

Kolik z nich má správnou náboženskou orientaci?

Kolik jich potřebuje slovo náboženské útěchy a posily? SLOVO PRAVDY, SLOVO BOŽÍ?

Proto Křesťanská Akademie v Římě vydává nově nákladem 15 tisíc

E V A N G E L I A

v pečlivém překladu Škrabalově a vzorné úpravě.

Bude záležet především na nás kněžích, zda se evangelia dostanou do celého exilu a budou nejčtenější a nejmilejší knihou našich lidí.

Je to APOŠTOLÁT PRVÉHO ŘÁDU! Jeho zdar je především V NAŠICH RUKOU!

P ř e č t ě t e s i proto pozorně přiložený list o akci pro ROZŠÍŘENÍ EVANGELIÍ V EXILU !

Nezapomeňte co nejdříve odeslat vyplněný objednávací list!

▽ ▽ ▽

skou nadějí! My tu nemáme sice stálého bydliště, "non habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus" /Hebr. 13,14/, ale nejsme tuláci bez cíle, jsme poutníci na cestě do vlasti - viatores ad patriam: známe cestu, známe konečný cíl, čeká na nás hřejivý domov, náruč Otcova a Matčina.

Zamysleme se na začátku měsíce naší nanebevzaté Matky a Královny, která "šla dávno před námi cestou chudoby, opovržení, vyhnanství a bolesti, jejíž duši pronikl meč u paty kříže a která nyní plesá ve věčném světle" /Pius XII. v promluvě po prohlášení dogmatu: nanebevzetí 1.11.1950/ nad významem křesťanské naděje a nad některými jejími zdroji.

I.- V Ý Z N A M K Ř E S Ť A N S K É N A D Ě J E

II.- Z D R O J E K Ř E S Ť A N S K É N A D Ě J E

I.- "Donus Dei credendo fundatur, SPERANDI ERIGITUR, diligendo perficitur." /Sv. Augustin, Sermo XXVII, P.L. 38,178/. Víra je nutným základem křesťanského života i kněžské svatosti, ale jen láska s nadějí mohou na tomto základě budovat chrám křesťanského života a kněžské dokonalosti. "Fides nisi ad eam SPES ACCEDAT et caritas, neque unit perfecte cum Christo neque corporis eius vivum membrum efficit." /Trident., De justif. cap. 7/ Naděje je nadpřirozený vlitý dar Boží. Posiluje především naši vůli, abychom dovedli s trpělivou jistotou očekávat věčný život a vytrvale spolupracovat s milostí v důvěře, že nám nekonečně dobrý a všemohoucí Bůh dá všechno, čeho potřebujeme, abychom dosáhli pro sebe i pro druhé jeho zaslíbení. Naděje obrací náš zrak vzhůru - k nebi. "Naše vlast je v nebesích, odkud také očekáváme Spasitele, Pána našeho Ježíše Krista. Ten promění mocí, již si může všechno podrobiti pomíjející naše tělo, aby bylo podobné jeho oslavenému tělu." /Fil. 3, 20-21; srv. Tit. 2,13/ "Utrpení tohoto času nejsou nic ve srovnání se slávou, která se má zjevití na nás..., neboť víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, jakožto těm, kteří podle jeho úradku jsou povoláni za svaté." /Řím. 8,16-18/ "Nyní jsme děti Boží, a co jednou budeme, není ještě zjevno. Víme, že budeme podobni... jemu, neboť ho budeme viděti tak, jak jest." /1 Jan 3,2-3/ To je řeč křesťanské naděje.

Jsou však zatrpklé kněžské existence. Lidé nešťastní. Říkají, že doufali příliš mnoho, že se trpce zklamali; ztratili odvahu k životu, nesou své kněžské povinnosti jako těžké jho... Tito a podobní nedoufali příliš mnoho: naše naděje nebude nikdy příliš veliká a příliš pokorná; doufali však špatně a doufali málo, skládali svou naději nikoliv v Boha, v jeho zaslíbení a sílu jeho milosti, nýbrž v sebe, v lidské plány, v lidské sliby, jako synové tohoto světa, kteří nemají naděje. "Běda těm, kteří chodí do Egypta s pomocí, kteří skládají naděje v koně, doufají v množství vozů a v počet veliký jezdců, ale nedůvěřují Svatému Izraelovu, Hospodina nehledají." /Isaiáš 31,1/ - Malomyslnost a zoufalství, právě tak jako přílišná sebedůvěra a výlučné spoléhání na lidské prostředky a přirozené síly jsou neslučitelná s křesťanskou nadějí.

Bez živé víry není pevné naděje. Míra víry je mírou naděje. Musíme mít odvahu domyslet svou víru až do konce, odhodlat se k důslednému životu podle víry, potom bude v lampě naší naděje vždy dostatek oleje.

II.- Naše naděje bývá slabá, poněvadž nemá kořenů, je semenem bez hluboké půdy a potřebné vláhy. Jediný nevysychající zdroj křesťanské naděje a poslední její důvod je KRISTUS - Kristovy zásluhy, Kristovo slovo, Kristova Matka.

V KRISTU "máme vykoupění skrze jeho krev, odpuštění hříchů podle bohaté jeho milosti" /Ef. 1,7/ - "Není v nikom jiném spásy, neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom měli být spaseni." /Sk. ap., 4,12/ - "Nejste cizinci a přistěhovalci, nýbrž jste spoluobčané věřících a domácí Boží..." /Ef. 2,19/ - "Kristus je naše naděje" /srv. 1 Tim. 1,1/ - "Proto upřete svou naději na tu milost, které se vám dostane, až se zjeví Ježíš Kristus." /1 Petr 1,13/

Z KRISTOVÝCH SLOV naše naděje načerpá vždy novou sílu. Přečteme si na příklad 14,15,16 kapitolu evangelia svatého Jana: "Nenechám vás jako sirotky... zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou ve vás, cokoliv budete chtítí, prostě a dostane se vám... Na světě budete mít soužení, avšak dů-

věřujte, já jsem vítěz nad světem..." - Zamysleme se častěji nad velekněžskou modlitbou Krista Pána /Jan 17/. Zahlubujme se nad stránkami Zjevení sv. Jana, nad horskou řečí: "Nepečujte úzkostlivě o svůj život...Pozorujte lilie polní...Otec nebeský o vás ví...Hleďte nejprve království Boží a jeho spravedlnost.../Mat.,6,26 násl./ Kolik světla a síly nám dá četba Isaiáše a zvláště denní modlitba žalmů nás upevní v důvěře v prozřetelnost. /srv. na př. žalm 45 - Bůh je naše útočiště a síla atd./

A konečně KRISTOVA MATKA, která je matkou každého kněze, je stálým důvodem naší naděje. "Omnia nos voluit habere per Mariam..." "Maria, Mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege et mortis hora suscipe..." SPES NOSTRA, salve...et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende, o clemens, pia, dulcis Virgo Maria...!"

Prosme, aby v nás všech - v exilu i ve vlasti - vzrostla křesťanská naděje tak mohutně, abychom dovedli "contra spem in spem credere", i "proti očekávání v naději věřit." /srv. Řím.4,18/ P.Spirituál

S OTEVŘENÝMA OČIMA I S OTEVŘENÝM SRDCEM.

Pastorační zájmy

Zastesklo se mi po lágru

Teprve o posledních vánocích se mi zdál můj život eremity v jistém slova smyslu příliš těžkým a zastesklo se mi docela po lágru, kde jsem slavil jako duchovní správce se svými ovečkami rok před tím své první exulantské vánoce. Byly tak krásné ty naše první exulantské vánoce, že na ně dodnes vzpomínají příslušníci našeho tábora v Australii Kanadě, Jižní Americe, Africe... a v blahopřáních k vánocům, kterých jsem dostal kupu z těchto světařilů, byla ve všech vyjádřena milá vzpomínka na vánoce v uprchlickém táboře Dornstadt. Sedm měsíců jsem prožil v táboře jako duchovní správce až do jeho zrušení a přestěhování do Ulmu. Podařilo se nám tam vykonat kus dobré práce, duchovní správce byl respektován a vedení tábora a jeho pokynů se dbalo. Dokonce se nám podařilo odstranění alkoholických nápojů z táborové kantiny a zákaz pořádání tanečních zábav v táboře v době adventní a postní. Na počátku byl alkohol častou příčinou rvaček v táboře a ohrožování na životě a toho bylo nutno využít k všeobecnému zakazu prodávání alkoholických nápojů v táboře. Nenapravitelní pak musili chodit až do vesnice a než se vrátili, buď byli strážliví, anebo se jim nepodařilo vůbec dojít. Světlem duchovní správy v táboře byly časté návraty do Církve svaté, křty odrostlejších dítek a náprava konkubinátů a civilních sňatků. Škoda, veliká škoda, že náš tábor byl zrušen v době, když jsme se teprve důkladně poznali a kdy se mohla rozeběhnout individuální pastore. S přemnoha lidmi jsem dodnes v písemném styku a to je také pastore, poněvadž i nový domov nezacelil uprchlickým rány docela. Zbylo ještě mnoho bolesti, s kterou se utíkají ke knězi. A někdy stačí jen dobré slovo člověka, kterého měli rádi, kterému věřili, který byl jedním z nich, aby našli sílu k dalšímu boji. A mnozí bojují opravdu rytířsky. A tito hoši jsou vděční za to málo, co jim bylo dáno a je dáváno, a posílají dokonce z vděčnosti dolary i libry proti mé vůli. To byl život v našem táboře, který mě jistě přiblížil více k Bohu než život duchovního správce v klášteře.

J.K.

Počítáme i s Vámi !

Počítáme i s Vaším příspěvkem k naší pastorační anketě o exilu uveřejněné v prvním čísle. Jistě nepochybuje o její důležitosti pro objektivní poznání náboženské situace i pro naše pastorační metody v budoucnu. Čím více hodnotných odpovědí, tím bezpečnější budou naše praktické závěry.

Úspěšná pastorační metoda

Sv. Otec Pius XII : novém blahoslaveném P. Maunoirovi: "Bl. Julián je především krásným příkladem zdravého, prozíravého, činného a nadpřirozeného optimismu...Nuž činu - a jaké rozsáhlé a neúnavné činnosti! - který si však více než práce vážil studia a více než studium a vše ostatní cenil život modlitby a spojení s Bohem, které jedině vysvětlují jeho mimořádné apoštolské úspěchy."

CC NOVÉHO V BOŽÍM KRÁLOVSTVÍ Náboženský zpravodajský přehled

Z BLÍZKA I Z DÁLIPozdravy z vojny

"Žijeme zde chvála Pánu Bohu dobře, stravu máme dobrou...Děláme, co můžeme, abychom se udrželi nad vodou. Otce nám vzali pryč, jsme teď sami. Mám tady na starosti své mladší "sourozence". Ale jsou mi věřte, příkladem. Pokud budeme mít takové chlapece, nemusíme se bát budoucnosti, že bychom vymřeli. Víra, naděje a láska živí nás všechny...Když se podívám na bratry, jaké mají tvrdé a mozolnaté ruce a jak jsou večeř uštvaní, člověk by plakal...Jinde jsou na tom naši ještě hůř. Ale práce tuží a je jisté, že prospívá na těle i na duši. Věřte, nikdo si na to nenařiká, protože víme, pro koho to všechno a proč...Co jsme slíbili, dodržíme...Lidé jsou tady dobří a mají nás tolik rádi, duši by za nás dali. Je to pro nás velká psychologická posila. Potřebujem to tolik. Život je někdy velice těžký, tisíce náporů lábla v nejružnější podobě a v nejrozmanitějších okolnostech, a to všechno odrážet od sebe...Nebyť milosti Boží a Vašich bratrských modliteb, kolik z nás by to vydrželo?"

"Pracuji v lese. Introibo denně. To je podstatné. Proslýchá se, že půjdeme do duchovní správy, mnoho tomu nevěříme. Zatím to máme na dva roky. Náš p. biskup prý složil slib státu. Ale u nás to nemělo celkem žádný ohlas. -Teď je nám lépe, prvních šest měsíců bylo tvrdých. Zvláště zpočátku jsme těžko celeburovali. Kdybys mohl přijít, to bys valil oči, jak patres a fratres žijí! Pán Bůh si na nás vzpomněl! Třebas naše ruce vy-padají různě, spínají se denně k těmž Otcí. Memento! Bůh-naše spása."

VERITAS I,5 z 1.6.1951 přinesla obšírnou zprávu o životě našich kněží a bohoslovců na vojně. Podle ní bylo povoláno k pracovní vojenské službě asi 200 kněží a bohoslovců. Devět hodin denně těžké práce, stavba kanálu, letiště, kácení stromů v lesích a pod. Po práci 3 hodiny komunistické ideologie, doplňované kinem, divadlem, večírky, jichž se někdy zúčastňují šlenky Svazu mládeže. Stále pokusy o narušení kněžských povolání neb o získání bohoslovců pro vládní fakulty. Velikou většinou drží se všichni statečně, jak vidět i z uvedených dopisů.

Zprávy z Říma

- SVÁTEK SV. CYRILA A METODĚJE v Římě byl oslaven tradičním způsobem. 5. července v ranních hodinách měli mši svatou v basilice sv. Klimenta v kapli slovanských apoštolů bohosloveci Nepomucena. V deváté hodině se tam konala slavná liturgie v byzantskoslovanském obřadu. Po ní byl průvod k hrobu sv. Cyrila do spodní basiliky a závěrečná pobožnost. - V neděli 8. července se sešli římstí krajané opět v basilice sv. Klimenta při mši svaté obětované za domov i exil a zároveň, aby se pomodlili za duši krajana Miloše F u ř í k a, rodáka z Moravského Krumlova, který tu v Římě zemřel minulý měsíc v mladém věku 24 let. - Prosíme vďpp. o memento při nejsvětější oběti. ben

- PŘÍŠTÍ MŠE SVATÁ ZA DOMOV A EXIL bude sloužena v neděli 5. srpna v basilice Santa Maria Maggiore v kapli Panny Marie Sněžné. vr

- CYRILOMETODĚJSKÁ LIGA KNĚŽSKÁ A UNIO APOSTOLICA. V druhém čísle "Naší jednoty" /červen 1951/ je uveřejněn návrh, aby se ztotožnila CMLK se skupinou UNIO APOSTOLICA v Nepomucena. Návrh je výrazem upřímné touhy po nejužší spolupráci všech spolubratří kněží v exilu, ale není možno jej uskutečnit v této formě. UNIO APOSTOLICA, třebas je otevřena všem kněžím, kteří se do ní přihlásí a rozhodnou se žít podle jejích směrnic, nebude jistě vyhovovat všem a proto se nemůže stát obecnou organizací všech kněží v exilu. Zůstaneme tedy i nadále při CMLK. UNIO APOSTOLICA se stará jen o duchovní život kněží. Řekneme o ní více při jiné příležitosti. - Cpakujeme znovu, že ani UNIO APOSTOLICA ani Pracovní kroužek "VINCULUM" nechťejí a nebudou organisovat kněžstvo v exilu, chtějí pouze organisovat s l u ž b u veškerému našemu kléru a pomáhat, abychom všichni srostli v opravdovou "acies ordinata ad praelianda pacifica bella Domini." P. Jaroslav, sekr. VINC.